

Подільська Зоря

АКТУАЛЬНО

14 березня, члени Ставки верховного головнокомандувача на засіданні підтримали позицію щодо подальшого утримання й захисту Бахмута. Головнокомандувач Збройних сил України Валерій Залужний на своїй сторінці у Facebook наголосив: «Оборонна операція на цьому напрямку має надважливе стратегічне значення для стримування ворога. Вона ключова у стійкості оборони всього фронту. Дякую кожному захиснику і захисниці, хто дає гідну відсіч окупантам і наближає перемогу Україні!». Залужний зазначив, що шанує міцність, хоробрість та незламність українських воїнів у Бахмуті. Бої за місто-фортецю тривають з серпня 2022 року.

У Повітряних силах розповіли, скільки ракет і дронів РФ випустила по енергетичних об'єктах України. Починаючи з осені минулого року, коли російські окупанти почали завдавати масовані удари по об'єктах енергетичної інфраструктури України. «Ми маємо лише з 11 вересня до 15 березня близько 700 ракет, збитих протиповітряною обороною, не рахуючи дронів-камікадзе, їх теж понад 650 було збито. Ще не збиті туди додаємо. Міністр оборони, коли зустрічався зі своїм норвезьким колегою, заявляв, що 820 лише крилатих і балістичних ракет з моменту масованих атак критичної інфраструктури з вересня минулого року застосовано ворогом. Це величезний потенціал, який треба відновлювати, вони ті ракети виготовляли роками, а деякі - десятиріччями», - повідомив речник командування Повітряних сил Збройних сил України Юрій Ігнат. Загалом ворог вже 15 разів завдавав масованого ракетного удару по об'єктах енергетичної інфраструктури та 18 разів атакував дронами. Остання атака тривала понад 6 годин і відбулася 9 березня.

В РНБО прокоментували інформацію, що контрнаступ може бути під загрозою через втрати на фронті, яку напередодні оприлюднило видання The Washington Post. За словами секретаря РНБО Олексія Данілова: «Ми дуже уважно читали ці газети перед 24 лютого, коли вони всі одноголосно нам розповідали, що буде халепа. Все це не відповідає дійсності. Сьогодні починається новий етап, і я б дуже хотів, щоб його не підтримували наші ЗМІ. Те, що вони розповідають - дійсності не відповідає», - заявив Данілов. Він додав, що ситуація й дійсно складна, адже Україна вже рік веде війну «проти великої за розміром країни, але не за розумом». «Але зараз розхитувати ситуацію шляхом надання інформації, яка не відповідає дійсності, не зовсім приємна річ. Зверніть увагу, що прізвищ нема - у них якісь джерела. І вони починають зараз таку гру», - резюмував секретар РНБО.

«В Україну поступово приходить тепла весняна погода. Враховуючи прогноз погоди, з понеділка в деяких регіонах можна завершувати опалювальний сезон та зекономити енергоресурси, зокрема газ», - зазначив у своєму телеграм-каналі голова енергокомітету Верховної Ради Андрій Герус. Він також зауважив, що через потепління в Україні суттєво зменшилося споживання електроенергії, зокрема завдяки роботі сонячних електростанцій.

У Збройних силах України схвально відреагували на ідею створити окремий бойовий підрозділ, що буде складатися виключно з жінок. Як відомо, з 60 тисяч військовослужбовиць, які нині служать у ЗСУ, 41 тисяча обіймає саме військові посади, а 5 тисяч воюють на передовій. Вони несуть службу у підрозділах разом з чоловіками. 10% жінок долучились до тероборони. До слова, в Україні показник кількості жінок у армії найвищий навіть для країн НАТО.

Почаївська лавра, як і Києво-Печерська, повертається у користування держави, про це розповів Олександр Ткаченко, міністр культури та інформаційної політики України. Щодо Почаївської лаври, то, за словами міністра термін її оренди з боку УПЦ МП завершився. Тепер у Почаївській Успенській лаврі розпочато процеси з повернення майна держави. «Також будуть такі ж процеси стосовно інших установ, де припинили діяти договори оренди або користування відомими об'єктами, які належать до історичної спадщини України», - підсумував міністр.

За відданість службі, сміливість, наполегливість, патріотизм Володимира Підкапку з Гніванської ТГ, відзначив почесним нагрудним знаком «Сталевий хрест» Головнокомандувач ЗСУ Валерій Залужний. Гніванчанин опинився в пеклі бойових дій з самого початку вторгнення росії. Йому тоді лиш виповнилося 19. Володимир цілодобово будував укриття і бліндажі, охороняв стратегічно важливі об'єкти. А коли виникла необхідність лягти в госпіталь, юнак відмовився.

Віддали життя за Україну

Клята війна вже стільки горя посіяла на нашій землі, що й годі сказати... Але її відголоски щоразу про себе нагадують знову і знову... Днями небесне військо поповнилося двома найкращими синами України, двома Героями, які віддали своє життя за мир та незалежність нашої країни. Страшна війна без жалю забрала життя двох мужніх бійців із с. Малі Крушлинці Стадницького старостинського округу - 46-річного **Валентина Григоровича ЖИЛИ** та 42-річного **Івана Віталійовича КРУЦЮКА**. Як тільки почалась війна чоловіки, як справжні патріоти, стали на захист Батьківщини поповнивши лави українського війська.

Валентин Григорович Жила народився 29 вересня 1976 року в селі Малі Крушлинці. Дитинство чоловіка пройшло саме у цьому мальовничому поселенні. Тут він закінчив 3 класи місцевої школи, а далі продовжив навчання у СЗОШ №13 м.Вінниці. Адже родина переїхала до обласного центру. З тим продовжив навчання у Вінницькому транспортному коледжі. Трудився чоловік фахівцем на Південно-Західній залізниці. З початку повномасштабного вторгнення Валентин Жила пішов добровольцем. Із 25 лютого 2022 поповнив ряди ЗСУ. Спочатку борець воював на півдні України на миколаївському напрямі. З тим захищав Донеччину, де при виконанні бойового завдання й загинув 4 березня, поблизу с. Водяне. Вдома на героя чекали дружина, донька, мати, брат. Порядний, справедливий, принциповий, справжній чоловік, борець за незалежність та віра для наслідування саме таким його запам'ятають близькі, рідні, друзі та односельці.

Валентин Жила любив життя, цінював хвилини проведені зі своєю родиною та був для них ангелом охоронцем, люблячим чоловіком та батьком, надійним тилом та мудрим наставником.

Іван Віталійович Круцюк народився 26 листопада 1980 року у Малих Крушлинцях, закінчив місцеву дев'ятирічку. Згодом вчився на водія, декілька років працював охоронцем у Вінницькій обласній бібліотеці ім. В.Отамановського, з тим трудився в будівельній компанії, займався будівництвом та лагодженням доріг.

Герой разом з дружиною виховували двох донечок. 25 лютого 2022 року чоловік ні хвилини не вагаючись пішов до військомату й вступив до лав Вінницької територіальної оборони. 4 березня бійця разом із побратимами відправили на бахмутський напрям. Де під час виконання бойового завдання воїн 7 березня загинув. Іван Віталійович був вірним і надійним другом, найкращим братом, люблячим чоловіком, батьком та сином і просто хорошою людиною. Справжнім чоловіком, котрий до останнього стояв на сторожі своєї сім'ї та українського народу.

Мужній, самовідданий, працелюбний, відповідальний, щирий та відвертий, завжди готовий прийти на допомогу, справжній чоловік та українець таким Іван залишиться в серцях та спогадах рідних, друзів, побратимів та односельців.

Поховали військовослужбовців з військовими почесними у Малих Крушлинцях на місцевому кладовищі 12 березня.

Схиляємо голови в пошані перед пам'яттю Героїв! Світлий, добрий спомин про захисників назавжди залишиться в серцях та спогадах! Щирі співчуття рідним та близьким полеглим. Пам'ятаймо, якою ціною Україна сьогодні виборює Незалежність!

ВІЧНА СЛАВА ГЕРОЯМ!

Відзначено Героїв посмертно

Днями міський голова Сергій Моргунов разом з начальником Вінницького об'єднаного міського територіального центру комплектування та соціальної підтримки Романом Потерлевичем передали державні нагороди родинам 9 військовослужбовців, які загинули, захищаючи територіальну цілісність та недоторканість України. Посмертно відзначено двох захисників із Вінницьких Хуторів. Орденом «За мужність» III ступеня посмертно нагороджений старший солдат **Максим Курпійчук**. Хлопець загинув 25 лютого 2022 разом з побратимами біля села Томарине під Херсоном, коли колону української військової техніки обстріляли окупанти. Йому назавжди буде 20.

Командир роти розгородження інженерно-саперного батальйону, капітан **Віталій Єфременюк** посмертно відзначений орденом Богдана Хмельницького II ступеня. Загинув Віталій минулоріч у червні. У нього залишилась маленька донька та син. Мама Віталія Світлана зазначає, що він завжди був добрим та турботливим сином.

«Він був дуже добрий, за 31 рік я від нього жодного поганого слова не почула, ніколи мене не образив, нічого поганого не сказав. Він ще о 21:50 до мене зателефонував і сказав: «Мамо, ми їдемо на завдання, зв'язку не буде, не переживайте, у мене все добре». Це було о 21:55, а сталося все в 12-й годині ночі, він загинув, нам уже повідомили о 7-й ранку».

Дружина Віталія Ольга Єфременюк зазначає, що її чоловік був справжнім героєм та людиною, для якої його робота була дійсно важливою, він завжди в першу чергу думав тільки про своїх хлопців, всупереч своїм планам чи самопочуттю.

За матеріалами ЗМІ.

 Депутат інформує...

Олександр МАСЛЕННИКОВ,
Вінницька обласна рада

Дякуємо кожному хто долучається

Якушинецька сільська рада продовжує звітувати про допомогу, яку постійно передає від громади для бійців.

Днями знову передали зарванецьким волонтером Анатолієм Кондюком для потреб наших воїнів у найгарячіший нині бахмутський напрям: медикаменти, продукти, білизну, носки, тощо.

Дякуємо кожному хто долучається чим може: добрими справами, помислами, молитвами, працею, щодня наближаючи нашу Перемогу.

«Буде тобі враже як Шевченко скаже»

Продовжуємо роботу по допомозі незахищеним верствам населення у Агрономічному. Вдячний голові громади Сергію Сітарському за співпрацю та всебічне сприяння у благородній справі.

За сприяння ГО Ірини Колесник та депутата Андрія Гижка привезли до Агрономічного 360 продуктивних наборів. У які входять харчі першої необхідності.

10 березня в Агрономічному будинку культури відбувся тематичний вечір «Буде тобі враже як Шевченко скаже» з нагоди 209-ї річниці із дня народження Кобзаря. На захід завітала моя колега, депутатка обласної ради Тетяна Каменчук. Звучала поезія та пісні на вірші Тараса Шевченка. Жодне слово Великого сина українського народу не втратило своєї актуальності крізь століття.

Слухайте голос безсмертний Тараса

Під такою назвою з нагоди 209 річниці від дня народження Великого Кобзаря в молодіжному центрі «Квадрат» відбувся фестиваль патріотичної поезії та пісні.

Захід організований ЗК «Міський Палац мистецтв» (Міський Палац мистецтв Зоря), спільно з ЗК «Централізована клубна система» (Вінницька централізована клубна система).

На початку заходу, схиливши голови у хвилині мовчання, присутні вшанували пам'ять Героїв та Героїнь, які загинули у війні проти російських загарбників.

Розпочали фестиваль із пісні «Реве та стогне Дніпр широкий» у виконанні народного аматорського хору «Дзвін», яку підхопив увесь зал. Цей твір Шевченка є своєрідним гімном українців.

Учасники мистецької події презентували пісенні твори на вірші Тараса Шевченка в народно-пісенному та сучасному естрадному виконанні. Також звучало і поетичне слово Українського пророка.

У заході взяли участь народні аматорські колективи з Вінницьких Хуторів, Гавришівки, Стадниць та хорові колективи Міського Палацу мистецтв. Гості фестивалю: ансамблі з Луки-Мелешківської, Стрижавки та Сокиринця.

Продовжують творити добрі справи на шляху до Перемоги

Волонтерський центр Вінницька обласна станція юних натуралістів (ГО «Подільська Ластівка», ВЦ «З Україною в серці») разом з незламним волонтером Володимиром Сіваковим здійснили чергову поїздку на Донеччину.

Жовто-блакитна пташка «ОкСів Експрес» цього разу доставила близько 8 тон необхідної провізії. Життєво необхідні ліки, маскувальні сітки, матраци, колеса до ГАЗ 66, лафета, військова амуніція, генератор, медичні ноші, термогірлки, мастила для генераторів, запчастини до автовок, туристичні балони, мішки, металеві скоби, газові балончики, сухі одноразові душі, засоби гігієни, побутову хімію, продукти харчування, теплий одяг, ковдри, домашні смаколики, воду, каністри, боч-

ся в тетропакети. Ми робимо стікери – хто їх робив. Також цього разу передали й монокуляр нічного бачення для медиків передової. Його придбали у Німеччині за 3,5 тисячі євро, в Україні такий коштує в рази дорожче. Щиро вдячні великій волонтерській павутині за довіру, підтримку, щоденну рутинну працю та матеріальну допомогу. Кожен з вас - супергероєм гуманітарного фронту. Дякуємо, що Ви незламні, сильні, не втрамили віри і надії! Хай Бог вам віддячить сторицею, а наші відважні соловейки мирними ночами та тихими днями. Хочеться звернутися до деякої «маси» нашого суспільства. Війна не закінчилася, вона триває! Щодня ми маємо тримати руку на пульсі, допомагати, підтримувати фінансово, і не чекати, що хтось це зробить. Почніть з себе. Ми – сильні, бо ми єдині. Слава Україні! Честь і хвала нашим Героям, – розповідає очільниця ГО «Подільська ластівка», волонтерка **Оксана Іванькова**.

ки, евакуаційний причіп, окопні свічки, іменні передачі. Та навіть монокуляр для медиків. Допомогу повезли до декількох бригад в різні населенні пункти. Її для захисників вже звично привозять із сіл Вінниччини. Волонтери відвідали бойові підрозділи, що б'ють ворога поблизу Курахово, Новоселівки, Лиману, Слов'янська, Краматорська, Покровська, Карлівки, Авдіївки, Костянтинівки, Бахмутського напрямку, завітали у військові шпиталі Мирнограда, Добропілля, Дніпра.

- Це 14-ий гумвантаж для хлопців та дівчат, що тримають фронт на Донеччині. Оскільки провізію везимуть кільком бригадам, її поділили на частини. Позаяк наше авто занадто велике ми ідемо точково. Оборонцям, як завжди везуть домашні смаколики, зокрема вареники, котлети, гречаники, налисники, запашне копчене сало, млинці, тушкованки, згущівку, консервацію, пірижки та хліб, сухі борщі та супи, тощо. Усе пакуєть-

Лялька-мотанка - дух українського народу

Поки російські загарбники на окупованих територіях знищують українську культуру, народні майстрині докладають рук, аби зберегти та популяризувати українські традиції.

Відома майстриня, громадська діячка, творча та непересічна особистість, засновниця ГО «Народна територія щастя», волонтерка з Вінниці **Валентина Іванівна ПОГРЕБНЯК** виготовляє особливі ляльки-мотанки. Мотанки – це найстаровинніші українські ляльки, які досить часто використовуються як талісмани. Їх робили для новонародженої дитини, перед весіллям і практично перед кожним великим святом. Вважалося, що чим багатша сім'я, тим більше ляльок у будинку. Наші предки вірили, що вони є символами добра, щастя та благополуччя. Ці обереги бувають різних

видів: для охорони сім'ї, міцного здоров'я, добробуту, хорошого врожаю, щасливого подружнього життя або здійснення найпотаємніших бажань. У жінки – ціла колекція народних оберегів. Тут і ляльки-мотанки висотою 40-50 см, є й майже двометрові красуні. Усі вони виконані з подільським орнаментом, кожна лялька унікальна та за словами майстрині «має свій характер». Готові ляльки вона називає сувенірами, а щоб вони стали оберегами - людина має виготовити ляльку-мотанку власними руками. Валентина Погребняк допомагає їх зробити на майстер-класах.

на лялька-мотанка, до якої я звернулася за допомогою. І цей оберег мене врятував: всі снаряди пролетіли мимо нас. Кожна лялька-мотанка є сто відсотково авторською, і тому, вона ніколи не втрапить своєї актуальності. Найчудовіше те, що мотанку може зробити кожен, і у кожного вона буде своя, неповторна і тому прекрасна. Лялька дає змогу виразити і зберегти емоції тієї миті і тієї події, коли і для чого вона створена. Для мене лялька-мотанка - це матеріалізована емоція, - наголошує майстриня.

Нещодавно пані Валентина повернулася з-за кордону, де аби популяризувати українську культуру та звичаї на майстер-класах вчила українців та іноземців виготовляти унікальні, авторські ляльки-мотанки. У рамках авторського мистецького проекту «Український оберег мандрує світом» майстриня відвідала Мілан, Сан-Ремо, Ніцу, Канни та Монако.

- Ідея провести такі майстер-класи виникла давно. Проте зреалізувати її вдалося лиш нещодавно. Напевно до цього мене, як і багатьох, підштовхнула повномасштабна війна. Саме тому вирішила за допомогою ляльки-мотанки нагадати українцям за кордоном їх коріння, допомогти поринути у цікаву та самобутню українську культуру, - розповідає Валентина Іванівна. - На майстер-класах усі охочі змогли виготовити собі оберег, навчитися створювати мотанки, поспілкуватися, почути більше про Україну. Виготовлення української традиційної ляльки виявилось настільки цікавим і пізнавальним, що кожен учасник заходу поніс із собою відчуття причетності до великої справи відродження свого рідного, українського. Впевнена, що в майбутньому подібні заходи будуть проведені ще

неодноразово. Під час мандрівки вдалося відвідати чимало цікавих місць, поспілкуватися з творчими, цікавими людьми. Побувала й у всесвітньо відомому «Монте-Карло». Елегантна будівля в стилі бозар, що стала відомою завдяки фільмам і літературі, з розкішним казино та шоу. Саме в холі будівлі пройшов мій майстер клас. Відвідала й Палац фестивалів та конгресів у Каннах. Поки, що без червоного хідника, проте впевнена, що все ще попереду (посміхається пані Валентина). Адже ніша кіномистецтва для мене теж цікава та важлива. Зазначимо, що свого часу Валентина Погребняк очолювала КЗ «Центр кіномистецтва та культури «Кіно-Поділля» й зробила чимало задля популяризації українського кінопродукту та розвитку кіномистецтва.

Жінка наголошує, що під час поїздки неодноразово отримувала пропозиції залишитися. Проте навіть не задумувалася над цим. Адже вважає своїм домом Україну.

- Саме на Батьківщині відчуваю себе вдома, надихаюсь природою, людьми, культурою, на рідній землі вільно дихаю та по-справжньому живу. Відчуваю, що нині моє місце саме тут на землі дідів та прадідів. Також в мене низка планів, задумів, не реалізованих проєктів, - говорить майстриня.

Валентина Іванівна продовжує активно волонтери, допомагати ЗСУ, переселенцям, не забуває й про «братів» наших менших. Реалізовує низку проєктів, зокрема «Українська піч мандрує світом». В рамках зазначено діяства жінка разом із колежанками з ГО «Народна територія щастя» готують смачні старовинні традиційні українські страви та напої. До Дня української писемності відбувся майстер-клас «Каліграфія. Ручне письмо». 21 березня до Міжнародного дня лялькаря відбудеться пошання спец-марки «Лялька-мотанка. Берегиня», створеної пані Валентиною у співпраці зі фахівцями «Укрпошти».

- Лялька-мотанка – прадавній український талісман, частинка нашої культури, тієї української автентичності, яку так сильно хочуть знищити рашистські окупанти. Я захоплююсь цими ляльками з дитинства, але робити їх почала декілька років тому. На це мене наштовхнула історія, яка трапилася зі мною в 2014 році. Я волонтерка, і одного разу потрапила під обстріл. На моєму одязі була крихіт-

